

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 775/2017
05.09.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јелене Дреџун, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду Кпп 56/16 од 25.11.2016. године и Кпп 56/16 – Кв 3827/16 од 26.01.2017. године, у седници већа одржаној 05.09.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јелене Дреџун, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду Кпп 56/16 од 25.11.2016. године и Кпп 56/16 – Кв 3827/16 од 26.01.2017. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Кпп 56/16 од 25.11.2016. године, одбачен је као недозвољен захтев браниоца по службеној дужности, окривљеног АА, адвоката Јелене Дреџун, за накнаду трошкова кривичног поступка у износу од 23.250,00 динара, поднет дана 02.03.2016. године.

Решењем Вишег суда у Београду Кпп 56/16 – Кв 3827/16 од 26.01.2017. године, уважавањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду и делимичним уважавањем жалбе браниоца по службеној дужности, окривљеног АА, адвоката Јелене Дреџун, преиначено је решење судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп 56/16 од 25.11.2016. године, тако што је одбијен као неоснован, захтев за накнаду трошкова кривичног поступка, браниоца по службеној дужности, окривљеног АА, адвоката Јелене Дреџун.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости је поднела бранилац по службеној дужности, окривљеног АА, адвокат Јелена Дреџун, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, а због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези тарифног броја 2. става 4. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијана

решења и предмет врати на поновно одлучивање или их преиначи у смислу навода поднетог захтева за заштиту законитости.

Врховни касациони суд је у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац по службеној дужности окривљеног АА, адвокат Јелена Дреџун, поднела је захтев за заштиту законитости јер сматра да је нижестепени суд доношењем побијаних решења учинио повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези тарифног броја 2. став 4. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, будући да јој као браниоцу по службеној дужности, нису досуђени трошкови на име накнаде за присуствовање саслушању окривљеног пред судијом за претходни поступак дана 26.02.2016. године, поводом предлога јавног тужиоца за одређивање притвора окривљеном.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законику.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП је прописано да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, док је у ставу 2. истог члана предвиђено да Републички јавни тужилац може поднети захтев за заштиту законитости како на штету, тако и у корист окривљеног, а у ставу 3. истог члана је прописано да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Сходно цитираним законским одредбама, бранилац окривљеног, спада у круг лица овлашћених за подношење захтева за заштиту законитости, али искључиво када захтев подноси у корист окривљеног, односно у име и за рачун окривљеног.

Како је у конкретном случају, бранилац по службеној дужности, окривљеног, АА, адвокат Јелена Дреџун, захтев за заштиту законитости поднела у погледу сопствених трошкова које је имала као адвокат, тј. како је предметни захтев поднела искључиво у своје име и за свој рачун, а не у име и за рачун окривљеног, то се по налажењу овог суда, иста не може сматрати лицем овлашћеним за подношење предметног захтева у смислу члана 483. ЗКП, због чега је Врховни касациони суд исти захтев одбацио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 483. ЗКП, донео одлуку као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник
Марина Радосављевић,с.р.**

**Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић